

*Читання
найкраще навчання
1 клас*

(за збіркою казок В. Сухомлинського)

*Тільки читання відкриває
перед людиною розкіш
інтелектуального життя.*

В. Сухомлинський

Як Бджола стала золота

Летіла Бджола й побачила гарбузову квітку.

А гарбузова квітка велика-велика.Залізла Бджола всередину та набирає солодкого соку. Набрала, вже пора й летіти.

Та захотілося Бджолі роздивитися квітку. Довго мандрувала вона між пелюстками.Насипалось жовтого пилку на її крильця – й стала Бджола золота-золота.Летить Бджола до вулика, а сторож її не пускає.

– Ти чужа, – каже сторож, – он яка ти жовта.

– А глянь, скільки меду я несу, – каже Бджола. – Тепер я впізнав тебе, – зрадив сторож, – ти наша. Ти золота.

Запитання до тексту:

- Що побачила Бджола?**
- Куди залізла Бджола?**
- Що сталося з її крильцями?**
- Чому сторож не пускав до вулика Бджолу?**
- Чому зрадив сторож?**

Шпак прилетів

Був тихий весняний ранок. Ще не зійшло сонце, тільки небо на сході стало рожевим. На голій гілочці клена голосно заспівав шпак. Він тільки-но прилетів з далекого теплого краю. Знайшов свою шпаківню, сів біля неї й радісно сповістив:

— Я вже прилетів! Весна настала!

Спів шпака почув у своєму гнізді горобець. Він спав під стріхою в теплому кубельці. Йому не хотілося рано вставати. Та, почувши шпака, горобець стурбувався. Він розбудив горобчиху, що спала в сусідньому кубельці, й сказав:

— Шпак прилетів. Тепер нам доведеться раніше вставати. Бо за шпаком важко буде якусь їжу роздобути. Він скрізь устигне першим...

Горобчиха зітхнула й відповіла: — Спасибі шпакові, що будитиме тебе, ледаря.

Запитання до тексту:

- Про яку пору року згаданно в тексті?
- Хто прилетів з далекого теплого краю?
- Чому стурбувався горобець?
- Що горобчиха відповіла горобцеві?

Як здивувався Мурко

Був собі у бабусі старий-престарий кіт Мурко. Лежить Мурко проти сонця, гріється. Заплющив очі, спить, поклавши голову на лапки. Тільки хвостиком махає, мух відганяє.

На подвір'ї ходило курча. Воно відбилося від квочки й жалібно пищало. Побачивши кота, замовкло. Підійшло тихенько до нього, притулилося й очі закрило. Тепло йому біля котового кожушка. Мурко відчув, що до нього хтось притулився. Розплющив очі — курча. І здивувався: та й сміливе ж яке!

Дивиться Мурко на курча, дивується й не знає, що йому робити. Чи налякати курча, щоб утекло, чи хай собі гріється?

Як ти думаєш, що зробить котик?

**Запитання до тексту: (продовж свою думку)
- Як ти думаєш, що зробить котик?**

Соловей і Жук

У садку співав Соловей. Його пісня була дуже гарна. Він знав, що його пісню люблять люди. Того й дивився з погордою на квітучий сад, на синє небо й на маленьку дівчинку, що сиділа в саду й слухала його пісню.

А коло Соловейка літав великий рогатий Жук. Він літав і гудів. Соловей припинив свою пісню та й каже: — Перестань гудіти. Ти не даєш мені співати. Твоє гудіння нікому не потрібне. Та й краще, аби тебе, Жуче, зовсім не було. Жук гідно відповів:— Ні, Солов'ю, без мене, Жука, неможливий світ, як і без тебе, Солов'я. — Ну й мудрець! — всміхнувся Соловей.— Виходить, що й ти потрібен людям? Ось запитаємо дівчинку, вона скаже, хто потрібен людям, а хто ні. Полетіли Соловей і Жук до дівчинки та й питають: — Скажи, дівчинко, кого треба залишити в світі — Солов'я чи Жука? — Хай собі будуть і Соловей, і Жук,— відповіла дівчинка. Тоді подумала й додала: — Як же можна без Жука?

Запитання до тексту:

- Хто співав у садку?
- Чому Соловей дивився з погордою на все що його оточує?
- Хто заважав Соловейку співати?
- До кого Соловейко та Жук звернулись?
- Що відповіла дівчинка?

Пихата жаба

Сподобалося жабі, як журавель співає.

Сидить вона в болоті, слухає журавлиний спів і думає:

"Навчуся і я співати по-журавлиному. Буду не така, як усі жаби.

Хай дивується увесь жаб'ячий рід".

Довго вчилася вона співати по-журавлиному і таки навчилася.

Розмовляють із нею по-жаб'ячому, а вона мов не розуміє — відповідає по-журавлиному. Розгнівалися жаби й дорікають своїй подружці:

— Ти ж така жаба, як і ми, чого ж ти не хочеш розмовляти по-жаб'ячому? Жаба задерла голову й каже: — А може, у мене виростуть крила, і я полечу, як журавель!..

Запитання до тексту:

- Що сподобалося жабі?
- Чому жабка хотіла бути не такою, як усі жаби?
- Чого навчилася жаба?
- Про що мріяла жабка?

Щоб метелик не наколовся

Дівчинка Зоя гуляла в саду.

Вона підійшла до акації.

На акації гострі-прегострі колючки.

Над акацією літає барвистий метелик.

- Ой, як же йому не страшно літати!

Налетить на колючку – що ж тоді буде?

Підійшла Зоя до акації.

Зламала одну колючку, другу, третю.

Мама побачила й питає:

- Що ти робиш, Зою?

Навіщо колючки зламуєш?

- Щоб метелик не наколовся, - відповіла Зоя.

Запитання до тексту:

-Що робила дівчинка в саду?

-Кого вона там побачила?

-Навіщо колючки зламувала?

-Чи погоджуєшся з відповіддю Зої?

Пелюстка і Квітка

На грядочці виросла гарна квітка жоржини. Біла, як мармур, духмяна. Літають над нею бджоли й джмелі, беруть нектар.

У квітці сорок дві пелюстки. І ось одна з них загордилася: - Я найкраща. Без мене і квітка не квітка. - Я найголовніша. Ось візьму й піду - що мені?

Напружилася, вилізла з квітки, скочила на землю. Сіла в кущі шипшини й дивиться, - що ж квітка робитиме?

А квітка байдужки собі, усміхається сонцю, згукує до себе бджіл і джмелів. Пішла собі Пелюстка. Аж зустрічає Муравлика. - Ти хто? - питає Муравлик. - Я Пелюстка.

Найкраща. Найголовніша. Без мене квітка не квітка.

-Пелюстка? Знаю пелюстку я в квітці, а на двох тоненьких лапках не знаю. Ходила Пелюстка, ходила до вечора й засохла. А квітка цвіте. Ось така, бачте, казка. Квітка і без однієї пелюстки квітка. А пелюстка без квітки - ніщо.

Запитання до тексту:

- Де росла жоржина?
- Скільки пелюсток у квітці?
- Що зробила пелюстка квітці?
- Що сталося з пелюсткою, яка покинула квітку?

